

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Pfeleiderer AG

Kostja: Bundeskartellamt

Ese

Eelotsusetaotlus — Amtsgericht Bonn — Ühenduse õiguse konkurentsieskirjade, eelkõige nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artiklite 11 ja 12 ning EÜ artikli 10 teise lõigu koostoimes EÜ artikli 3 lõike 1 punktiga g tõlgendamine — Teave ja dokumendid, mille leebema kohtlemise taotleja on esitanud liikmesriigi konkurentsiasutusele siseriikliku leebema kohtlemise programmi alusel — Euroopa konkurentsivõrgustiku asutuste koostöö tõhusust ja toimivust negatiivselt mõjutada võiv kolmandate isikute juurdepääs sellistele dokumentidele

Resolutsioon

Liidu konkurentsinoorme, eeskätt nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrust (EÜ) nr 1/2003 ELTL artiklites 101 ja 102 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta tuleb tõlgendada nii, et nende normidega ei ole vastuolus see, kui isikule, kellele on liidu konkurentsioiguse rikkumise tõttu kahju tekkinud ja kes nõuab kahju hüvitamist, antakse õigus tutvuda dokumentidega, mis puudutavad selle rikkumise toimepanija leebema kohtlemise menetlust. Siiski peab liikmesriigi kohus siseriikliku õiguse alusel kindlaks määrama sellise õiguse andmise või sellisest õigusest keeldumise tingimused, võttes arvesse liidu õigusega kaitstud huve.

⁽¹⁾ ELT C 297, 5.12.2009.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 22. juuni 2011. aasta otsus (Nejvyšší správní soud — Tšehhi Vabariik — eelotsusetaotlus) — Marie Landtová versus Česká správa socialního zabezpečení

(Kohtuasi C-399/09) ⁽¹⁾

(Töötajate vaba liikumine — Sotsiaalkindlustus — Kahe liikmesriigi vahel enne nende Euroopa Liiduga ühinemist sõlmitud sotsiaalkindlustusleping — Täitunud kindlustusperioodide hindamiseks pädev liikmesriik — Vanaduspension — Üksnes liikmesriigis elavatele selle riigi kodanikele antav täiendav hüvitis)

(2011/C 232/09)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nejvyšší správní soud

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Marie Landtová

Kostja: Česká správa socialního zabezpečení

Ese

Eelotsusetaotlus — Nejvyšší správní soud — EÜ artikli 12 ning nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35) artikli 3 lõike 1, artikli 7 lõike 2 punkti c, artiklike 10 ja 46 ning III lisa A osa punkti 6 tõlgendamine — Vanaduspension — Täidetud kindlustusperioodide arvesse võtmiseks pädeva liikmesriigi kindlaksmääramine — Ühenduse õigusnormide mõju sotsiaalkindlustusalasele kokkuleppele, mille kaks riiki on sõlminud enne ühinemist Euroopa Liiduga.

Resolutsioon

1. Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 (sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes), mida on muudetud ja ajakohastatud nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 629/2006, III lisa A osa punkti 6 sätetega koostoimes selle määruse artikli 7 lõike 2 punktiga c ei ole vastuolus selline siseriiklik eeskiri, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis sätestab täiendava vanadushüvitise maksimise, kui 29. oktoobril 1992 Tšehhi Vabariigi ja Slovaki Vabariigi poolt alla kirjutatud kahepoolse lepingu (pärast Tšehhi ja Slovaki Liitvabariigi jagunemist — 31. detsembril 1992 — tekkinud olukorra reguleerimiseks võetavate meetmete kohta) artikli 20 alusel makstav summa on madalam kui see summa, mis oleks saadud, kui vanaduspension oleks arvutatud üksnes Tšehhi Vabariigi õigusnormide alusel.

2. Määruse nr 1408/71 (määrusega nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis), mida on muudetud määrusega nr 629/2006, artikli 3 lõike 1 sätetega koostoimes selle määruse artikliga 10 on vastuolus selline siseriiklik eeskiri, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis võimaldab maksta täiendavat vanadushüvitist üksnes Tšehhi Vabariigi territooriumil elavatele Tšehhi kodanikele, ilma et selle tagajärjel oleks liidu õiguse seisukohast tingimata vajalik keelduda nimetatud täiendava hüvitise maksimisest isikule, kes neile kahele tingimusele vastab.

⁽¹⁾ ELT C 24, 30.1.2010.